

Die Evangelie volgens Markus

Hoofstuk 4

Die gelykenis van die saaiër

(Matt. 13:1-9; Luk. 8:4-8)

¹Jesus het weer die mense langs die see begin leer. 'n Baie groot menigte het by Hom saamgedrom, sodat Hy op die see in 'n skuit gaan sit het. Die hele menigte was langs die see op die strand. ²Hy het hulle baie deur gelykenisse geleer. So het Hy onder andere gesê terwyl Hy hulle leer:

³“Luister hier! 'n Saaier het eendag gaan saai. ⁴Met die saai het 'n deel van die saad op die pad geval, en die voëls het gekom en dit opgepik. ⁵'n Ander deel daarvan het op 'n klipbank geval, waar daar nie baie grond was nie. Dit het gou opgekom, omdat die grond nie diep was nie. ⁶Maar toe die son warm word, is dit verskroei, en omdat dit nie wortel geskiet het nie, het dit verdroog. ⁷'n Ander deel het tussen die onkruid geval. Die onkruid het opgekom en dit laat verstik, en dit het nie saad geskiet nie.

⁸Die ander saad het in goeie grond geval, en dit het opgekom, gegroei en 'n oes gelewer. Party het dertigvoudig gedra, ander sestig- en nog ander honderdvoudig.”

⁹Verder het Hy gesê: “Wie ore het en kan hoor, moet luister!”

Die doel met die gelykenisse

(Matt. 13:10-17; Luk. 8:9-10)

¹⁰Toe hulle alleen was, het die mense wat saam met die twaalf by Hom was, Hom oor die gelykenisse uitgevra, ¹¹en Hy het vir hulle gesê: “Aan julle is die insig in die geheim van die koninkryk van God gegee; maar vir dié wat daarbuite is, bly alles net by gelykenisse, ¹²sodat

“hulle kyk en kyk en tog nie sien nie,
en hoor en hoor en tog nie verstaan nie,

dat hulle hulle nie miskien bekeer en vergewe word nie.”

Jesus verklaar die gelykenis van die saaiër

(Matt. 13:18-23; Luk. 8:11-15)

¹³Hy sê toe vir hulle: “Julle begryp nie eens hierdie gelykenis nie. Hoe sal julle dan al die ander gelykenisse kan verstaan?

¹⁴“Die saaiër saai die woord. ¹⁵Daar is mense by wie daar soos op 'n pad gesaai word: sodra hulle die woord hoor, kom die Satan en vat die woord weg wat in hulle gesaai is. ¹⁶Daar is mense by wie daar soos op klipbanke gesaai word: sodra hulle die woord hoor, neem hulle dit met blydskap aan. ¹⁷Hulle laat dit egter nie in hulle wortel skiet nie en hou nie lank uit nie. As hulle daarna ter wille van die woord verdruk of vervolg word, word hulle gou afvallig. ¹⁸Daar is mense by wie daar soos tussen die onkruid gesaai word. Dit is hulle wat die woord hoor, ¹⁹maar die sorge van die lewe en die verleiding van rykdom en die begeertes na allerhande ander dinge kom op en verstik die woord, en dit bly sonder vrug. ²⁰Dan is daar die mense by wie daar soos op goeie grond gesaai is, wat die woord hoor en aanvaar en vrug voortbring, party dertig-, party sestig- en party honderdvoudig.”

Julle moet luister

(Matt. 13:12; Luk. 8:16-18)

²¹Hy het vir hulle gesê: “'n Lamp kom mos nie onder 'n emmer of onder 'n bed nie? Is dit nie bedoel om op 'n staander gesit te word nie? ²²Daar is geen geheim nie, of dit moet openbaar gemaak word; en daar word niks geheim gehou nie, of dit moet aan die lig kom. ²³As iemand ore het en kan hoor, moet hy luister!”

²⁴Hy het ook vir hulle gesê: “Gee aandag aan wat julle hoor! Want met die maat waarmee julle meet, sal vir julle gemeet word en daar sal vir julle nog toegevoeg word. ²⁵Wie het, vir hom sal daar nog meer gegee word; en wie nie het nie, van hom sal ook die bietjie wat hy het, weggevat word.”

Die gelykenis van die saad wat vanself groei

²⁶Verder het Hy gesê: “Met die koninkryk van God gaan dit só: Iemand saai die saad op die land ²⁷en gaan slaap en staan op, dag na dag, en die saad ontkiem en groei – hóé weet hy self nie. ²⁸Vanself bring die aarde die graan voort, eers 'n halm, dan 'n

aar, dan die vol koringaar. ²⁹En wanneer die graan ryp is, steek hy dadelik die sekel in, omdat die oestyd daar is.”

Die gelykenis van die mosterdsaadjie

(Matt. 13:31-32; Luk. 13:18-19)

³⁰Hy het ook gesê: “Hoe sal ons die koninkryk van God voorstel, of met watter gelykenis sal ons dit uitbeeld? ³¹Dit is soos 'n mosterdsaadjie. Wanneer dit in die land geplant word, is dit die kleinste van al die soorte saad daar in die land. ³²Maar as dit eenmaal geplant is, kom dit op en word dit groter as al die tuinplante. Dit kry sulke groot takke dat die voëls in sy skaduwee kom nes maak.”

Die gebruik van gelykenisse

(Matt. 13:34-35)

³³Deur baie sulke gelykenisse het Jesus met die mense oor sy boodskap gepraat, vir sover hulle dit kon verstaan. ³⁴Sonder 'n gelykenis het Hy nie met hulle gepraat nie, maar wanneer Hy met sy dissipels alleen was, het Hy vir hulle alles uitgelê.

Jesus maak die storm stil

(Matt. 8:23-27; Luk. 8:22-25)

³⁵Laat daardie middag sê Jesus vir sy dissipels: “Kom ons vaar oorkant toe.”

³⁶Hulle het toe die mense wat daar was, daar laat bly en Hom saamgeneem in die skuit waarin Hy gesit het. Daar was ook nog ander skuite by. ³⁷Skielik het daar 'n groot storm losgebars, en die golwe het in die skuit geslaan, sodat die skuit al begin vol word het. ³⁸Jesus het op die bank in die agterstewe gelê en slaap. Hulle maak Hom toe wakker en sê vir Hom: “Meneer, gee U dan nie om dat ons vergaan nie?”

³⁹Toe staan Hy op, bestraf die wind en sê vir die see: “Hou op! Bedaar!”

Die wind het gaan lê en daar het 'n groot stilte gekom. ⁴⁰Toe sê Hy vir hulle:

“Waarom is julle bang? Het julle dan nie geloof nie?”

⁴¹Hulle is met groot ontsag vervul en het vir mekaar gesê: “Wie kan Hy tog wees dat selfs die wind en die see Hom gehoorsaam?”

Kommentaar volgens Bybel in Praktyk

4:2

Die meeste gelykenisse en dus ook hierdie gelykenis van die saaiër, bevat 'n kern waarheid en ons moet altyd daarteen waak om nie iets anders as Jesus se bedoeling in die gelykenis te wil "inlees" nie. Nie elke element van die gelykenis moet toegepas word nie. Ons moet soek na die sentrale waarheid wat Jesus met behulp van beeldspraak probeer verduidelik.

4:3

Die saad is in daardie tyd met die hand gesaai. Boere het groot skouersakke gedra en dan handevol saad oor die lande gestrooi. Dit beteken dat die gesaaides nie in netjiese rye opgekom het nie. Daar het altyd van die saad langs die pad of in die voetpaaie tussen die lande of tussen die klippe geval, hoe versigtig die boer ook al te werk gegaan het. Die wind het ook dikwels van die saad weggewaai. Die boere het egter genoeg gesaai om 'n goeie oes te verseker. Van die saad val in die voetpaaie en die voëls pik dit op. Ander val op die kalkbanke wat 'n dun laag grond oor gehad het waarin die saadjie net kon ontkiem.

4:9

Sommige van die mense wat na Jesus geluister het, het net gewag om dinge te hoor wat hulle teen Hom kon gebruik. Ander het geluister omdat hulle waarlik by Hom wou leer. Jesus se woorde was vir hulle bedoel.

4:11-12

Party mense verstaan nie God se waarheid nie, omdat hulle nie die nodige insig daarvoor ontvang het nie. Die geheim van die koninkryk is juis die verstaan van die koms en werk van Jesus Christus. Vir diegene wat dié geheim nie verstaan nie, bly die gelykenis 'n geheim. Die sleutel tot verstaan is dus geloof in Jesus as die gestuurde Seun van God. Dit hang ten nouste saam met God se verkiesing.

4:14-20

Jesus pas self die gelykenis van die saaiër toe. Die vier soorte grond word toegepas op die vier verskillende maniere waarop mense op die Woord van God reageer. Ons neem gewoonlik aan dat Jesus hier van vier verskillende reaksies by mense praat.

Verskeie toepassings van hierdie reaksies is moontlik. S6 kan jy byvoorbeeld gewillig wees om na God se Woord te luister sover dit jou toekoms aan betref, maar nié wat jou geldsake betref nie. Dan is 'n mens soos die goeie grond ten opsigte van aanbidding, maar soos die klippe as dit kom by hulp aan behoeftiges. Ons moet altyd daarna streef om in alle opsigte soos die goeie grond te reageer.

4:21

'n Lamp wat nie lig maak sodat 'n mens kan sien nie, beteken niks. Die bed is nie net gebruik om op te slaap nie, maar ook om op te sit en te eet. Die klei lamp met sy olie en pit is toegepas op die Here Jesus self. Die lig van die koninkryk van God kan nie weggesteek word nie. Dit moet helder skyn. Jesus het die lig van God se heerskappy laat deurbreek en dit kan nie weer verberg word nie (Joh. 1:7-10).

4:21-24

Die lig van Jesus se waarheid is nie vir ons verborge nie, maar word aan ons geopenbaar. Dit mag egter gebeur dat ons nie op die oomblik in staat is om die volle waarheid te sien of te benut nie. Die waarheid is baie duidelik en klinkklaar, maar ons het nie die vermoë om dit volkome te verstaan nie. As ons egter aan God gehoorsaam is, sal Hy ons insig en begrip laat verdiep en uitbrei (Jak 1:22-25).

4:25

Hierdie woorde beteken maar net dat ons die dinge wat ons ontvang hét, goed en op 'n verantwoordelike wyse moet gebruik. Dit is nie belangrik hoeveel 'n mens het nie. Wat wél belangrik is, is hoé jy dit gebruik. Om die woorde van Jesus oor die koninkryk met groot gretigheid te aanvaar, beteken dat God ook 'n groot maat van sy koninkryk sal gee.

4:26-29

Hierdie gelykenis oor die koninkryk van God kom slegs in Markus voor. Die betekenis daarvan is dat Jesus die koninkryk van God gebring het en dat dit self groeiend ontwikkel tot op die oordeelsdag wanneer die oes kom. Die koninkryk is so dinamies soos 'n plant wat self groei en waarvan die groei nie gekeer kan word nie.

4:30-32

Die gelykenis oor die mosterdsaadjie verduidelik die ontwikkeling van die koninkryk vanaf 'n klein en onaansienlike begin tot sy volgroeide staat. Die mosterdsaadjie is baie klein maar die boom word meer as drie meter hoog. Dit bied in sy skaduwee plek aan mense van enige oorsprong.

4:33-34

Jesus verduidelik deur sy gelykenisse dat die koninkryk van God gekom het maar dat dit nog moet vrug dra. Jesus kan nie reguit met die mense hieroor gesels nie, omdat hulle begripsvermoë beperk was. Hy bou 'n raamwerk waarbinne die mense later volledig sal verstaan. Die dissipels verstaan al ietwat meer, daarom wy Jesus die res van die tyd daaraan om hulle te leer.

4:37-38

Die See van Galilea (18km lank, 9km breed) is sowat 210 meter onder seevlak geleë en daar is koppe en heuwels reg rondom die meer wat skielike wind tregters kan veroorsaak. Die winde wat van die land af kom, word al hoe sterker, hoe nader hulle aan die meer kom. Dit veroorsaak skielike en hewige storms. Die dissipels was egter ervare vissers wat die meer goed geken het, maar hierdie storm was s6 hewig dat selfs hulle paniekerig geword het.

4:38-40

Die dissipels was bang dat die storm hulle sou vernietig, en vir hulle het dit gelyk asof Jesus nie eers omgee of Hom daar aan steur nie. Jesus maak die storm stil en praat met die dissipels daaroor dat hulle nie op God vertrou het nie. Eers was hulle doodbang nou het hulle groot ontsag vir Jesus. Hulle verstaan nog nie dat hulle hier met God te make het nie. Nie net die bose geeste is aan Jesus onderworpe nie, maar ook die see en wind.

4:41

Die dissipels het saam met Jesus geleef, en tog het hulle Hom nog steeds onderskat. Hulle het nie besef dat sy almag ook in alle krisis omstandighede redding kon bring nie. Hulle moes nog 'n lang pad loop om Jesus regtig te verstaan en te vertrou.